

Sygn. akt IV CSK 238/06

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa B.K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Komendzie Wojewódzkiej Policji [...]

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 września 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 21 marca 2006 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 21 marca 2006 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanego Skarbu Państwa - Komendy Wojewódzkiej Policji od wyroku Sądu Okręgowego w P.

We wniesionej w dniu 12 lipca 2006 r. skardze kasacyjnej Skarb Państwa – Komenda Wojewódzkiej Policji wnosila o uchylenie zaskarżonego wyroku. Skargę wniósł pełnomocnik strony pozwanej będący radcą prawnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z dniem 15 marca 2006 r. weszła w życie ustawa z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz.U. Nr 169, poz. 1417 ze zm.), której celem jest zapewnienie należytej ochrony prawnej praw i interesów Skarbu Państwa przez powierzenie zastępstwa tego podmiotu odrębnej i wyspecjalizowanej instytucji. W określonych rodzajach postępowań zastępstwo Skarbu Państwa przez Prokuratorie jest obowiązkowe. Do postępowań takich zaliczone zostało postępowanie toczące się przed Sądem Najwyższym, w którym wprowadzono wyłączne zastępstwo Skarbu Państwa przez Prokuratorie Generalną (art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy, z wyjątkiem spraw określonych w art. 4 ust. 4 ustawy). Z art. 4 ust. 1 pkt 1 cyt. ustawy wynika, że zdolność postulacyjna przed Sądem Najwyższym przysługuje wyłącznie Prokuraturii Generalnej, z wyłączeniem wszystkich innych podmiotów, w tym adwokatów i radców prawnych. Art. 87¹ § 3 k.p.c. należy w tym kontekście interpretować w ten sposób, że w sprawach, w których obowiązuje wyłączne zastępstwo Skarbu Państwa przez Prokuratorie Generalną, wyłączone jest z mocy prawa zastępowanie go przez jakikolwiek inny podmiot.

Zgodnie z zasadą bezpośredniego działania ustawy nowej, stosowaną w prawie cywilnym procesowym, przepisy ustawy o Prokuraturii Generalnej o charakterze procesowym powinny być stosowane od daty wejścia jej w życie. W odniesieniu do postępowania przed Sądem Najwyższym wyjątek od tej zasady

został przewidziany w art. 83 ust. 3 ustawy o Prokuraturii Generalnej. Nie dotyczy on sytuacji, w których - jak w sprawie niniejszej - skarga kasacyjna została wniesiona po wejściu w życie tej ustawy; w takich wypadkach do zastępstwa Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym znajdują zastosowanie jej przepisy.

Art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o Prokuraturii Generalnej przyznaje jej kompetencję do wyłącznego zastępstwa Skarbu Państwa „przed Sądem Najwyższym”, co obejmuje także czynności związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowane przed sądem drugiej instancji. Do czynności takich należy niewątpliwie wniesienie skargi kasacyjnej.

Wniesienie w sprawie niniejszej skargi kasacyjnej stanowiło czynność procesową związaną z postępowaniem przed Sądem Najwyższym; nastąpiło w lipcu 2006 r., a więc pod rządem ustawy o Prokuraturii Generalnej, co oznacza że czynność objęta była wyłącznym zastępstwem Prokuraturii Generalnej. Skargę wniósł natomiast radca prawny reprezentujący pozwaną jednostkę Skarbu Państwa, czyli osoba nie mająca zdolności postulacyjnej. Powoduje to niedopuszczalność skargi kasacyjnej. Takie samo stanowisko w omawianej kwestii zostało już wcześniej wyrażone w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 31 sierpnia 2006 r., I CZ 47/06 (dotychczas nie publikowane).

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., odrzucił skargę kasacyjną.